

„Itt van az ősz, itt van újra...”

„...szép, mint mindig, énekelem...”. Vagy talán mégsem? Talán a Petőfi-versek, szép emlékeket idéz fel bennünk, de a mostani ősz... az egészen más. Talán, már nem is annyira szép, nem is annyira várt időszak, esemény az életünkben.

Mit jelent számunkra az ősz? Csak egy évszak, melyhez semmi más nem köthet, csak az iskolakezdés, a hűvösebb reggelek? Egy kis öröm, mert most már egy kicsivel kevesebb a gond a családokban, hiszen a gyermek elhelyezés megoldódott, mindennap iskola reggeltől estig, mindenféle különóra, egyéb elfoglaltságok, melyek pénzbe kerülnek, melyért megint többet kell dolgozni, és ez megterhel, lefoglal, beosztja a napirendet helyettem... Ezt jelentené az ősz? Az ősz ennél azért több! Készülődés. A természet készülődik a nyugalomra, az elcsendesedésre, a pihenésre, a megnyugvásra.

Kinek van erre ideje? Hogyan lehet beszélni erről, a mai felgyorsult világban? Ez csak egy idillikus kép, de megvalósítani nem lehet!

Én egy másik kérdést teszek fel: Kinek van erre szüksége? Talán önnek is kedves olvasóm!? Ha igen, akkor most együtt forduljunk a mi használati útmutatónkhoz, a Bibliához! Hiszen attól senki sem érhet jobban remekművéhez, mint aki létrehozta, tehát a Teremtője!

„Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az Úr a nyugalom napját.” II. Mózes 20. 8-11.

A nyugalom, a pihenés az élet szüksége, melyről a fogyasztás növekedése, a gazdaság növekedési kényszere leszoktatta az embert. Fáradt, fásult, nyugtalan, és elégedetlen a ma embere, és nem akar pihenni, mert lemarad... De miről marad le? A nyugalomról, a pihenésről, a megújulásról, ha nem hagy időt a pihenésre! Miről szól ez a parancsolat, hogy az ember pihenjen, mert szüksége van rá! Most a természetre figyelve gondolkodjunk el ezen: Vajon adok magamnak elegendő időt, mit nyerek, és mit vesztek, ha nem hagyok pihenésre időt? Talán több vagyontárgy lesz, talán a legújabb telefon, vagy valamilyen eszköz, és mire elérem, hogy a kitűzött célokat elértem, már talán nem lesz, aki megpihenjen, nem lesz, aki erőt nyerjen, megújuljon, mert elfogy életem, erőm, időm... és mindent elvesztettem!

Tanuljunk a természettől. Van ideje a növekedésnek, van ideje a lecsendesedésnek is! Nem időm kell hogy legyen a pihenésre, hanem tudnom kell, hogy szükségem van erre! Talán, ha így gondolunk az őszre, akkor elmondhatjuk a költővel, hogy „...szép, mint mindig énekelem, Isten tudja, hogy mi okból szeretem? de szeretem.”

Kedves olvasóm, adjon az Isten áldott, gazdag pihenőket a megújulásra a nyugalomra a megbékélésre az ősz folyamán is.